

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 100/22
22.3.2022. године
Београд

У И М Е Н А Р О Д А

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Бојане Пауновић, председника већа, Александра Вујичића и Душанке Ђорђевић, чланова већа, уз учешће саветника Јелене Каличанин Војновић, као записничара, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела разбојништво у саизвршилаштву из члана 206. став 1. у вези члана 33 КЗ и др. одлучујући о жалби јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду К.бр.168/20 од 02.12.2021. године, окривљеног ББ, браниоца окривљеног ББ, адвоката Ивана Рајковића, браниоца окривљеног ВВ, адвоката Рајковић Снежане и жалби браниоца окривљеног АА, адвоката Рајковић Владимира, изјављених против пресуде Вишег суда у Београду К.бр.179/20 од 27.08.2021. године, након седнице већа одржане 10.03.2022. године у присуству браниоца окривљеног АА, адвоката Рајковић Владимира, браниоца окривљеног ББ, адвоката Ивана Рајковића и жалби браниоца окривљеног ВВ, адвоката Снежане Рајковић, те одсуству уредно обавештених заменика јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду и окривљених АА, ВВ и ББ, а након већања и гласања одржаног 22.03.2022. године донео је следећу

П Р Е С У Д У

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, браниоца окривљеног АА, адвоката Рајковић Владимира, окривљеног ББ, браниоца окривљеног ББ, адвоката Ивана Рајковића и жалба браниоца окривљеног ВВ, адвоката Снежане Рајковић, па се пресуда Вишег суда у Београду К.бр.179/20 од 27.08.2021. године **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр.179/20 од 27.08.2021. године, ставом првим изреке окривљени АА и ВВ су оглашени кривим због извршења кривичног

дела разбојништво у саизвршилаштву у покушају из члана 206 став 1 КЗ у вези члана 33 и 30 КЗ, ставом другим је окривљени АА оглашен кривим због извршења кривичног дела разбојништво из члана 206 став 1 КЗ, ставом трећим су окривљени АА, окривљени ВВ и окривљени ББ оглашени кривима због извршења кривичног дела разбојништво у саизвршилаштву из члана 206 став 1 КЗ у вези члана 33 КЗ, а ставом четвртим изреке пресуде су окривљени ББ и АА оглашени кривима због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја у саизвршилаштву из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ у вези члана 33 КЗ. Због извршених кривичних дела суд је окривљеном АА најпре утврдио казне затвора и то због кривичног дела разбојништво у саизвршилаштву у покушају из члана 206 став 1 у вези члана 33 и 30 КЗ - казну затвора у трајању од две године и једног месеца, због кривичног дела разбојништво из члана 206 став 1 КЗ - казну затвора у трајању од две године и два месеца, због кривичног дела разбојништво у саизвршилаштву из члана 206 став 1 КЗ у вези члана 33 КЗ - казну затвора у трајању до две године и два месеца, а због кривичног дела недозвољена производња, држање и ношење и промет оружја и експлозивних материја у саизвршилаштву из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ у вези члана 33 КЗ - казну затвора у трајању од две године. Окривљеном ББ је суд претходно утврдио казне затвора и то због извршења кривичног дела разбојништво у саизвршилаштву у покушају из члана 206 став 1 КЗ у вези члана 33 и 30 КЗ - казну затвора у трајању од две године и три месеца, због кривичног дела недозвољена производња и држање и ношење и промет оружја и експлозивних материја у саизвршилаштву из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ у вези члана 33 КЗ - казну затвора у трајању од две године, а окривљеном ВВ за кривично дело разбојништва у саизвршилаштву у покушају из члана 206 став 1 КЗ у вези члана 33 и 30 КЗ - казну затвора у трајању од две године, а због кривичног дела разбојништва у саизвршилаштву из члана 206 став 1 КЗ у вези члана 30 КЗ - казну затвора у трајању од две године. Даљом применом одредбе члана 60 и 63 КЗ окривљени АА осуђен је на јединствену казну затвора у трајању од четири године и шест месеци у коју ће се урачунати време проведено у притвору, окривљени ББ на јединствену казну затвора у трајању од четири године и два месеца у коју ће се урачунати време проведено у притвору, а окривљени ВВ на казну затвора у трајању од три године и десет месеци у коју ће се урачунати време проведено у притвору. Према окривљеном ВВу изречена је и мера безбедности одузимања оружја пиштоља Екол, молел Фират Магнум калибра 9мм, а оштећена ГГ је ради остваривања истакнутог имовинско правног захтева упућена је на парницу. Окривљени су обавезани на плаћање трошкова кривичног поступка и судског паушала о чијој висини ће суд одлучити накнадно посебним решењем.

На наведену пресуду благовремене жалбе су изјавили:

-јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Београду Кт.бр. 168/20 од 02.12.2021. године због одлуке о кривичној санкцији са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи пресуду тако што ће окривљене осудити на казне затвора у дужем временском трајању или пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање;

-бранилац окривљеног АА, адвокат Рајковић Владимир, из свих законом предвиђених разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду укине ожалбену пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање и исту преиначи

тако што ће донети ослобађајућу пресуду;

-окривљени ББ, због непотпуно утврђеног чињеничног стања и бројних неправилности у току суђења као и у самој пресуди, са предлогом да Апелациони суд у Београду првостепену пресуду преиначи, окривљеног ослободи оптужнице;

-бранилац окривљеног ББ, адвокат Иван Рајковић, из свих законом предвиђених разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду побијану пресуду укине у целости и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлуку или пресуду преиначи у целости на тај начин што ће окривљеног ослободити кривице и укинути притвор;

-бранилац окривљеног ВВ, адвокат Снежана Рајковић, из свих законом предвиђених разлога са предлогом да Апелациони суд у Београду укине пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или пресуду преиначи.

Одговор на жалбу јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду је изјавио бранилац окривљеног АА, адвокат Рајковић Владимир, у коме је оспорио наводе изјављене жалбе и предложио суду да је одбије као неосновану.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је у поднеску Ктж.бр. 109/22 од 04.02.2022. године изнео предлог да се жалба јавног тужиоца усвоји као основана, побијана пресуда преиначи и окривљенима АА, ББ и ВВ због извршених кривичних дела изрекну казну затвора у дужем временском трајању или да се пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, а да се жалбе бранилаца окривљених и жалба окривљеног ББ одбију као неосноване.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа у присуству бранилаца све тројице окривљених и у одсуству уредно обавештеног заменика јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду и уредно обавештених окривљених, на којој је размотрио целокупне списе заједно са ожалбеном пресудом, изјављеним жалбама, пресуду је испитао у смислу одредбе члана 451 ЗКП у оквиру основа дела и правца побијања истакнутих у жалбама, па је по оцени жалбених навода и предлога, а имајући при томе у виду и наводе одговора на жалбу и наводе јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду из цитираног поднеска нашао:

-жалбе су неосноване.

Према налажењу овог суда супротно жалбеним наводима окривљеног ББ и жалбама бранилаца окривљених, ожалбена пресуда није донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 11 ЗКП будући да њена изрека није неразумљива, није противречна датим разлозима, већ је пресуда како у изреци тако и у образложењу јасна и разумљива, не садржи нелогичности нити нејасноће, а суд је о свим чињеницама важним за доношење правилне и на закону засноване пресуде дао аргументоване разлоге, које у свему као правилне прихвата и овај суд.

Апелациони суд у Београду је ценио жалбене наводе браниоца окривљеног АА, адвоката Рајковић Владимира којима је указано да је на страни 27 ожалбене пресуде у

пасусу другом наведено да је суд у потпуности прихватио одбрану окривљеног ВВ са главног претреса док је два пасуса испод наведено да суд није прихватио одбрану окривљеног ВВ са главног претреса налазећи да је иста дата ради умањења кривице, али овај пропуст је очигледна омашка у писању образложења пресуде и суштински не утиче на њену правилност и законитост. Наиме, из датих разлога пресуде следи јасан и несумњив став суда да је чињенично стање као у изреци засновано превасходно на одбрани окривљеног ВВ из истраге у којој је признао извршење кривичних дела за које се терети, признање је поткрепљено и другим изведеним доказима, а закључак првостепеног суда је детаљно и веома исцрпно образложен на више страна образложења, па је према налажењу овог суда, на страни 27 у другом пасусу пресуде, очигледном омашком наведено да је суд прихватио одбрану окривљеног ВВ са главног претреса, уместо из истраге.

У жалби окривљеног ББ и жалбама бранилаца окривљених АА, ББ и ВВ се надаље спори утврђено чињенично стање, врши се сопствена оцена изведених доказа и износи теза о томе да из изведених доказа не произлази да су окривљени АА, ББ и ВВ извршили кривична дела за која су изреком пресуде оглашени кривима.

Међутим, према ставу овог суда супротно овим жалбеним наводима првостепени суд је правилном и свестраном оценом свих изведених доказа, правилно цењених како појединачно тако и у међусобној вези, чињенично стање као у изреци пресуде потпуно и правилно утврдио и донео правилан закључак о томе да се у радњама окривљених АА, ББ и ВВ стичу сви како субјективни тако и објективни елементи кривичних дела за која су оглашени кривима.

Да су окривљени АА и окривљени ВВ извршили кривично дело за који су ставом првим изреке оглашени кривима у апотеци “...” у ... у улици ... број ..., правилно првостепени суд закључује да произлази из одбране окривљеног ВВ који је у истрази детаљно објаснио критични догађај наводећи да је АА ушао у апотеку са пиштољем док је он за то време био испред врата и чувао стражу да не неко не наиђе, да се окривљени АА у апотеци задржао сигурно минут те да му је у једном тренутку рекао да изађе јер је доста времена прошло, након чега су се заједно удаљили са лица места.

Правилно првостепени суд закључује да је оваква одбрана окривљеног ВВ из истраге поткрепљена и другим изведеним доказима, пре свега исказима саслушаних сведока ДД, ЂЂ и ЕЕ из којих следи да је ... године пред крај радног времена у апотеку ушао мушкарац са фантомком на глави, уперео је пиштољ ка сведоку ЕЕ, тражио је новац, да му је други момак, нижег раста, који је стајао са унутрашње стране врата улаза у апотеку рекао да тражи бупренорфин, а након тога је тај исти момак позвао мушкарца из апотеке да изађе напоље. Касније су приметили да са пулта недостаје новац који је наплаћен од жене која је непосредно пре њих била у апотеци и купила физиолошки раствор. Правилно првостепени суд закључује да су све три оштећене у битном дале сагласне изјаве пред судом, а незнатним разликама у њихом исказима суд правилно није дао значај будући да сведок пред судом говори о својим опажањима спрам својих субјективних карактеристика, и реално је могуће да три сведока не опишу исти догађај идентично у свим детаљима, а да при том сви говоре истину, због чега се супротно жалбеним наводима браниоца окривљеног АА, адвоката Рајковић Владимира на овако изведеним доказима правилно заснована првостепена пресуда.

Из доказа изведеног извештајем УКП Одељење криминалистичко-оперативне аналитике од 26.12.2019.године, суд је правилно закључио да су у телефону одузетом од окривљеног АА евидентирани логови .... године око 20 часова у ... што додатно потврђује да је управо окривљени АА био заједно са окривљеним ВВом, па сви ови докази у својој међусобној повезаности чине једну логичну и за овај суд уверљиву целину из које је првостепени суд правилно закључио да су управо окривљени АА и ВВ, а не неко други, извршили кривично дело за које су ставом првим изреке пресуде правилно оглашени кривима.

Жалбени наводи браниоца окривљеног ВВ, адвоката Снежане Рајковић у којима се истиче да је окривљени изношење своје одбране започео на главном претресу одржаном 26.10.2020. године на коме се изјаснио само у односу на прву тачку оптужнице, након чега је главни претрес одложен због протекла времена предвиђеног за суђење али на главном претресу који је настављен 08.12.2020. године суд је пропустио да настави са саслушањем окривљеног по свим тачкама оптужнице, већ је у наставку доказног поступка саслушавао сведоке, следом чега је окривљеном ускраћено право да своју одбрану односно исту изнесе до краја, оцењени су као неосновани. Ово због тога што из доказа у списима односно записника са главног претреса одржаног 26.10.2020. године произлази да је окривљени ВВ износио своју одбрану али да је због протекла времена предвиђеног за главни претрес донето решење да се главни претрес одложи и наредни је заказан за 08.12.2020. године. Тај главни претрес није одржан те је следећи заказан за 21.01.2021. године. Међутим, како је дошло до промене у саставу већа главни претрес је започет изнова, а након излагања оптужбе је у доказном поступку позван да изнесе одбрану и окривљени ВВ који је тада навео да остаје при одбрани са ранијег главног претреса и не жели да даље износи одбрану. Дакле, из доказа у списима произлази да право на одбрану окривљеног ВВ није повређено, будући да је окривљени у присуству браниоца на главном претресу позван да изнесе одбрану али се тим својим правом користио на начин како је сматрао да је то за њега најповољније, па се цитираним жалбеним наводима правилност и законитост пресуде неосновано доводи у питање.

Да је окривљени АА извршио кривично дело описано ставом другим изреке пресуде, првостепени суд је правилно утврдио из доказа изведеног испитивањем сведока ГГ која је објаснила да је била сама на радном месту СТР “...” у ..., да се сећа када је ушао мушкарац који јој је уперео пиштољ ка глави, помогао јој да устане са гајбице на којој је седела, затим јој уперео пиштољ у леђа и рекао: “Без вриштања, без наглих покрета”, она је отворила касу, мушкарац је узимао новац из касе, тражио је још пара, рекла му је да нема више, након чега је ушао један комшија у продавницу и рекао: “Добро вече”, а мушкарац са пиштољем се без речи окренуо и изашао из продавнице. Учиниоца кривичног дела је описала као мушкарца висине 190-195 цм, крупније грађе, спортски грађеног са великим длановима, жутиим качкетом.

Да је окривљени АА био на лицу места, указује доказ изведен анализом неостварене комуникације за број телефона и мобилни апарат који је од њега одузет из кога следи да се у критично време окривљени АА налазио управо у ... односно у делу града у коме се налази и СТР “...” у коме је радила сведокиња ГГ.

Да је лице са жутим качетком управо окривљени АА правилно првостепени суд закључује да произлази и из доказа изведеним вештачењем судског вештака Саше Крстића, односно конверзација окривљених АА и ВВ из које произлази да је окривљени ВВ рекао да нема капу, а окривљени АА му је рекао да он има качет и да ће му исти дати, те питао окривљеног ВВ да ли иде или не, а у порукама од 16,23 и 16,24 часова окривљени ВВ пита окривљеног АА да ли има камера и каже да ће ићи али да му треба капа јер га знају у том крају у коме је одрастао, а окривљени АА му је одговорио да ће он сам све да заврши и да окривљени ВВ седи кући.

Како је оштећена детаљно описала окривљеног АА као и пиштољ црне боје, а њен исказ је потврђен и садржином снимка од .... године од 19,37 часова, из ког следи да је у продавницу СТР “...” у 19,37 часова .... године ушао мушкарац у црној гардероби са жутим качетом који држи пиштољ у руци, види се да одузима новац из касе, то правилно првостепени закључује да се са степеном извесности може тврдити да је окривљени АА, а не неко други извршио кривично дело за које је изреком пресуде под ставом II, правилно оглашен кривим.

Супротно жалбеним наводима бранилаца окривљених АА, ВВ и ББ, правилно првостепени суд закључује да су ова тројица окривљених извршили кривично дело у продавници “...” ГО ..., за коју су правилно оглашени кривим ставом III изреке пресуде, будући да такав закључак произлази из изведених доказа. Наиме, сведок ЖЖ је пред судом објаснио да је у његову радњу прво ушао мушкарац који се распитивао за сурутку и понашао се чудно, а затим изашао из радње, а да су неколико минута касније ушла двојица комплетно маскираних мушкараца, од којих је један био крупнији, а други ситнији, тај крупнији је тражио новац, уперео оружје у оштећеног и то пиштољ право у стомак, рекао оштећеном да се окрене, затим пиштољ уперео у његова леђа и тако неких 2 метра од улазних врата до касе држао пиштољ уперен у њега, а када је оштећени касу отворио пиштољ му је прислонио у врат. Мушкарац је покупио сав новац који се у каси налазио, а ситнији момак је за то време стајао на вратима продавнице и држао стражу.

Како из одбране окривљеног ВВ, дате у истрази, следи да јесте учествовао у извршењу кривичног дела .... године на Чукарици, да је његов задатак био да чува стражу да неко не наиђе док се окривљени АА налазио унутар објекта, то је правилно првостепени суд свестраном оценом свих изведених доказа утврдио да је окривљени АА уз претњу пиштољем одузео новац из Продавнице “...” ГО Чукарица, док је за то време окривљени ВВ чувао стражу да неко не наиђе, а другачијим жалбеним наводима њихових бранилаца се правилност и законитост пресуде неосновано доводи у питање.

Да је и окривљени ББ учествовао у радњи извршења кривичног дела, првостепени суд је правилно утврдио из изведених доказа, пре свега чињенице да ни сам окривљени ББ није спорио да је ушао у радњу на Бановом брду, питао да ли имају сурутку, када му је продавац рекао да немају, те налаза и мишљења судског вештака др Марије Ђурић Срејић из ког следи да се са великом вероватноћом може закључити да се на снимку забележеног видео камером види како у радњу улази и из ње излази управо окривљени ББ.

И према налажењу овог суда правилно је првостепени суд закључио да је окривљени ББ ушао у продавницу у 19:56:06 часова како би утврдио да ли се у њој налазе муштерије и у ту сврху је питао оштећеног ЖЖ да ли има сурутке, након чега се брзим ходом удаљио и прешао преко магистрале, а 3 минута касније су у продавницу ушли окривљени АА који је од оштећеног уз претњу пиштољем одузео новац, са окривљеним ВВ који је за то време чувао стражу водећи рачуна да неко не наиђе, из чега следи правилан закључак првостепеног суда да су сва тројица окривљених АА, ВВ и ББ поступали у саизвршилаштву у намери да присвајањем новца прибаве себи противправну имовинску корист и да су међусобно поделили улоге, које су свеукупно довеле до за окривљене жељене последице односно противправног одузимања новца из продавнице. Како су и према ставу овог суда, сва тројица окривљених учествовали у радњи извршења кривичног дела за које су оглашени кривима, то се другачијим жалбеним наводима браниоца окривљеног ББ правилност и законитост пресуде неосновано спори.

У овој жалби је истакнуто и то да је суд погрешно утврдио да из доказа у списима следи да је окривљени ББ прешао магистралу након изласка из Продавнице "...” будући да ова чињеница према ставу жалбе није доказана, јер оштећени ЖЖ није дао исказ да је окривљени прешао магистралу већ само да се удаљио из продавнице, а то пред судом није у својој одбрани изјавио ни окривљени ББ, због чега је пресуда у овом делу у односу на окривљеног ББ заснована на претпоставкама.

Међутим и ови жалбени наводи су оцењени као неосновани. Ово због тога што супротно њима из доказа у списима, пре свега одбране окривљеног ББ, следи да је паркирао ауто на Бановом брду прекопута једне продавнице због ивичњака (из чега следи да је окривљени морао прећи магистралу након што се из продавнице враћао до аутомобила који је паркиран на другој страни улице) и исказа оштећеног ЖЖ, који је испитан у истрази 02.12.2019. године изричито навео да се сећа да је кроз његову радњу ... године, око 19,55 часова ушао човек који је кроз радњу прошао, питао да ли има сурутку, да се сећа да му је нешто било чудно и да се сећа да је тај човек муњевито изашао из радње и прешао магистралу у наведеној улици, а након неког времена су ушла двојица мушкараца, комплетно маскирани и од њега је одузет новац, па другачији жалбени наводи нису имали утицаја на одлуку овог суда.

Правилност и законитост утврђеног чињеничног стања као у ставу четвртом изреке пресуде се неосновано спори жалбама бранилаца окривљених ББ и АА, наводима о томе да није обављено ДНК вештачење отисака на пиштољу који је пронађен поред дрвета, због чега је чињенично стање остало непотпуно утврђено и из њега се не може утврдити ко је носио конвертибилно оружје – пиштољ марке "EKOL", чије је власништво тај пиштољ, нити ко га је оставио поред дрвета. Истиче се да су искази испитаних сведока полицијских службеника ЗЗ и ИИ значајно мењани и из њих се не може утврдити да је окривљени ББ био у притежању оружја, а код чињенице да потврдом о привремено одузетим предметима оружје није одузето од окривљеног ББ, у односу на овог окривљеног је требало донети ослобађајућу пресуду. Такође, нико од сведока није видео да окривљени АА држи пиштољ, ни он није потписао потврду о одузетим предметима, па нема доказа ни да је овај окривљени носио пиштољ, због чега је и у односу на њега, по правилној примени закона, према ставу жалбе браниоца окривљеног АА требало ослободити оптужбе.

Међутим, цитирани жалбени наводи су оцењени као неосновани, јер је првостепени суд супротно њима, према ставу овог суда и у односу на став четири изреке пресуде донео правилну и на закону засновану пресуду, правилном и свестраном оценом изведених доказа и то одбране окривљеног ВВ из истраге, у којој је објаснио да је пиштољ 06.11.2019. године био код окривљеног АА, налаза и мишљења судског вештака Саше Крстића и порука које су окривљени разменили, из којих следи да је окривљени ВВ написао да не може да носи то што је код окривљеног АА, док из messenger комуникације из телефона окривљеног ВВ произлази да је у ноћи пре инкриминисаног догађаја, он окривљеном ББу упутио поруку да дође код њега сутра у 4 сата, да има “фул” комбинацију у селима, а окривљени ВВ му је одговорио да не може “оно да носи”, из чега правилно првостепени суд закључује да је у овој конверзацији реч о пиштољу који је код окривљеног АА. Имајући у виду истоветност кривично-правних радњи окривљеног АА, који је приликом извршења кривичних дела разбојништво за које је изреком ове пресуде оглашен кривим у ставу један, два и три носио пиштољ, првостепени суд правилно закључује да се са степеном извесности може тврдити да је управо овај окривљени дана 06.11.2019. године носио конвертибилни пиштољ марке “Ekol Firat”, те је због извршења кривичног дела описаног под тачком четири изреке правилно оглашен кривим.

Првостепени суд је, према ставу овог суда, правилно ценио одбрану окривљеног ББ, који је пред судом тврдио да није носио наведени пиштољ, а који став одбране се понавља у изјављеним жалбама, и правилно је оценио као усмерену на избегавање кривице. Таква одбрана је супротна исказима саслушаних сведока ЈЈ, КК, ЛЛ, ЗЗ и ИИ, односно исказима полицијских службеника који немају разлог да неосновано терете окривљеног ББ. Наиме, реч је о сведоцима полицијским службеницима који су интервенисали 06.11.2019. године, након пријаве грађанина да се нека лица налазе у месту Петровчић и блатом мажу регистарске ознаке возила, након чега је полиција изашла на лице места, крај аутомобила марке “Голф” затекла једно лице које има проблем са видом, те двојицу лица која беже са лица места. Сведок КК је објаснио да су полицајци кренули за лицима која беже, те да је видео да је један од њих ставио нешто поред дрвета и да је то ситнији мушкарац, за кога су касније утврдили да се презива ББ или ББ1, а друго лице је било доста крупније и реч је о АА. Заједно са колегиницама је пришао да види шта је остављено и утврдио да је реч о фантомци са прорезима за очи, једним рукавицама, сивој капуљачи и пиштољу црне боје, а ова два мушкарца су полицајци ЈЈ и ЛЛ касније зауставили. Сведок ИИ је изјавила да је видела да једно од два лица која су кренула да беже нешто ставља поред дрвета, затим су видели да је реч о пиштољу, а на главном претресу је навела да мисли да је окривљени ББ оставио предмете. Такође, сведок ЗЗ је у свом исказу објаснила да је уочила два лица и једно од њих да нешто спушта поред дрвета, а на главном претресу је појаснила да је нижа особа спуштала предмете које је после заједно са колегама пронашла.

Како је ниже лице које је, према исказима саслушаних полицајаца, бежало супротно од смера где се налазио “МАХ1”, и спустило предмете поред дрвета међу којима је, поред фантомке и рукавице и пронађен и пиштољ марке “EKOL” модел “Firat magnum” калибра 9 мм, окривљени ББ, то је правилно првостепени суд утврдио и да је овај окривљени носио предметни притвор, због чега је правилно оглашен кривим због извршења кривичног дела описаног таким четири пресуде, а другачији жалбени наводи

су оцењени као без утицаја на одлуку овог суда.

У жалби окривљеног ББ се истиче да пронађено оружје није ватрено, већ да је то гасни или стартни пиштољ, да има сужену цев и да је она од неке меке легуре, те стога не може да испалује бојеву муницију и стога није ватрено оружје, али су ови жалбени наводи оцењени као без утицаја на другачију одлуку суда у овој кривично-правној ствари.

Наиме, одредбом члана 348 став 4 КЗ-а је прописано да кривично дело неовлашћена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја чини онај ко неовлашћено носи ватрено оружје, конвертибилно оружје или онеспособљено оружје, његове делове, муницију, експлозивне материје или минско-експлозивна средства, а из доказа у списима, односно налаза и мишљења судског вештака Копечни Милоша од 07.11.2019. године, следи да је прегледом цеви стартног пиштоља марке “ЕКОЛ” модел “Firat magnum” калибра 9 мм, фабричког броја ... уочено постојање препреке у виду сужења пречника цеви, тако да се из истог не може испаливати бојева муниција, већ је намењен испаливању стартне гасне или сигналне муниције, али да конструкција оружја омогућава да се из истог може испаливати оваква муниција, да он својим изгледом подсећа на пиштољ марке “Beretta model 92”, те да је у пракси често имао случајеве да се такво оружје преправља тако да може да испалује бојеву муницију најчешће калибра 7,65 мм, и да се предметно оружје може сврстати у конвертибилно оружје, то цитирани жалбени наводи окривљеног ББ нису имали утицаја на другачију одлуку суда у овој кривично-правној ствари.

Такође, жалбени наводи овог окривљеног о томе да су предмети пиштољ, капа и рукавице били уредно сложени поред дрвета, тако што је пиштољ био до земље, а остали предмети сложени редом преко њега, немају утицаја на другачију одлуку суда у овој кривично-правној ствари, јер је према ставу овог суда ралано могуће да је окривљени ове предмете на описани начин сложене у руци држао и са њима трчао и при сагињању поред дрвета, исте оставио управо у распореду како их је и у руци претходно држао, и овакав закључак правостепеног суда је супротно цитираним жалбеним наводима, и за овај суд логичан, животан и уверљив, због чега се правилност и законитост утврђеног чињеничног стања неосновано спори и у овом делу.

Испитујући правилност и законитост пресуде у делу одлуке о казни, у ком делу се пресуда са једне стране спори жалбеним наводима јавног тужиоца о томе да је суд изрекао сувише блаже казне окривљенима који су сви вишеструко раније осуђивани, те жалбеним наводима бранилаца окривљених и окривљеног ББ о томе да су окривљени строго кажњени, Апелациони суд у Београду је утврдио да су ови жалбени наводи неосновани.

Према ставу овог суда, приликом доношења одлуке о врсти и висини казне коју ће изрећи окривљенима АА, ББу и ВБу због извршених кривичних дела, првостепени суд је правилно утврдио све околности из члана 54 КЗ које утичу на то да кривична санкција буде правилно одабрана, а њена висина правилно одмерена, па је правилно као олакшавајуће околности на страни окривљеног АА ценио његово коректно држање пред судом док је као отежавајућу околност правилно ценио његову ранију осуђиваност, између осталог и због истих кривичних дела. У односу на окривљеног ББ

као олакшавајућу околност суд је правилно ценио коректно држање пред судом, а као отежавајућу околност ранију осуђиваност због истих кривичних дела. У односу на окривљеног ВВ суд је правилно ценио коректно држање пред судом и признање дато у истрази чиме је допринео лакшим утврђивању чињеничног стања у предметној кривично-правној ствари, док је као отежавајућу околност правилно цењена ранија осуђиваност.

Даље ценећи степен кривице, јачину повреде и угрожавања заштићеног добра, првостепени суд је правилно најпре окривљеном АА претходно утврдио појединачне казне затвора за свако од кривичних дела за које је изреком пресудом оглашен кривим и то за кривично дело разбојништво у саизвршилаштву у покушају из члана 206 став 1 КЗ у вези члана 33 и 30 КЗ из тачке 1 изреке пресуде казну затвора у трајању од 2 (две) године и 1 (један) месец, за кривично дело разбојништво из члана 206 став 1 КЗ из тачке два изреке пресуде казну затвора у трајању од 2 (две) године и 2 (два) месеца, за кривично дело разбојништво у саизвршилаштву из члана 206 став 1 КЗ у вези члана 33 КЗ из тачке три изреке пресуде казну затвора у трајању од 2 (две) године и 2 (два) месеца, а за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја у саизвршилаштву из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ у вези члана 33 КЗ из тачке четири изреке пресуде казну затвора у трајању од 2 (две) године, те даљом применом одредбе члана 60 и 63 КЗ окривљеног АА правилно осудио на јединствену казну затвора у трајању од 4 (четири) године и 6 (шест) месеци у коју ће се урачунати време проведено у притвору.

У односу на окривљеног ББ суд је претходно правилно утврдио појединачне казне затвора за свако од кривичних дела за које је изреком пресуде оглашен кривим и то за кривично дело разбојништво у саизвршилаштву у покушају из члана 206 став 1 КЗ у вези члана 33 и 30 КЗ из тачке 3 изреке пресуде казну затвора у трајању од 2 (две) године и 3 (три) месеца, за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја у саизвршилаштву из члана 348 став 4 у вези става 1 у вези члана 33 КЗ из тачке четири изреке пресуде казну затвора у трајању од 2 (две) године, те даљом применом одредби члана 60 и 63 КЗ окривљеног ББ осудио на јединствену казну затвора у трајању од 4 (четири) године и 2 (два) месеца у коју ће се урачунати време проведено у притвору.

Првостепени суд је правилно и окривљеном ВВ претходно утврдио појединачне казне затвора за свако од кривичних дела за које је изреком пресуде оглашен кривим и то за кривично дело разбојништво у саизвршилаштву у покушају из члана 206 став 1 КЗ у вези члана 33 и 30 КЗ из тачке један изреке пресуде казну затвора у трајању од 2 (две) године, за кривично дело разбојништво у саизвршилаштву из члана 206 став 1 КЗ у вези члана 33 КЗ из тачке три изреке пресуде казну затвора у трајању од 2 (две) године, те даљом применом одредбе члана 60 и 63 КЗ окривљеног ВВ правилно осудио на јединствену казну затвора у трајању од 3 (три) године и 10 (десет) месеци у коју ће се урачунати време проведено у притвору.

И према ставу овог суда овако изречене казне су адекватне како тежини извршених кривичних дела тако и личностима окривљених АА, ББ и ВВ, као учинилаца и њима ће се довољно утицати на окривљене да убудуће не врше оваква и слична кривична дела, односно оствариће се циљеви специјалне и генералне

превенције односно сврха кажњавања и изрицање кривичних санкција које су предвиђене одредбама члана 4 и 42 КЗ, због чега је правилност и законитост пресуде и у делу одлуке о казни неосновано доведена у питање изјављеним жалбама.

Следом свега реченог, Апелациони суд у Београду је донео одлуку као у изреци на основу одредбе члана 457 ЗКП.

Записничар-саветник
Јелена Каличанин Војновић с.р.

Председник већа-судија
Бојана Пауновић с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић